

מסכת מעשר שני

פרק א משנה ג

הלוקח בהמה לזבחי שלמים, או חיה לבשר תאווה, יצא העור לחליו, אף על פי שהעור מרבה על הבשר. כדי יין סתומות, מקום שדרך כן למכר סתומות, יצא קנקן לחליו. האגוזים והשקדים, יצאו קלפיהם לחליו. התמד, עד שלא התמיץ, אינו נלקח בכסף מעשר. ומשהתמיץ, נלקח בכסף מעשר: